

Nytt fra Rogaland Speidermuseum

15. årgang - 2025

ORGAN FOR MUSEUMSVENNENE

NR. 4

En reise gjennom juleskikker som har preget regionen vår.

Julefreden var lovbestemt og hellig

I Rogaland, som i resten av landet, var julefreden en alvorlig sak. Fra første juledag til 6. januar skulle alt arbeid stoppe opp. Det var forbudt å jakte, drive inn gjeld eller gjøre arbeid som gikk rundt. Brøt man julefreden, ble bøtene doblet.

Denne tradisjonen går helt tilbake til Magnus Lagabøtes bylov i 1276, som sa at det skulle være julefred i tre uker fra 21. desember

Påbudt å brygge øl

I de gamle lovverkene Frostating og Gulatingsloven var det påbudt å brygge juleøl. Straffen for å ikke følge loven var hard – man kunne miste gården eller bli landsforvist. Ølbryggingen var så viktig at man skulle holde jul og helg så lenge ølet varte.

Det eldste kornet som ble brukt, var bygg, og ølet ble egnet som en hellig drikk. Noe av denne tradisjonen lever videre i dagens juleøl.

Ellen Tjørhom Boe med øl, nek og geit. Alt har med gamle juletradisjoner å gjøre.

Skremte folk

I Strand og sørfylket, fra Hauge i Dalane til Gyland, gikk folk Lossi. De kledde seg ut som stygge skrømt og gikk fra gård til gård hvor de skulle trakteres mat og drikke. Skikken hadde sammenheng med Lossinatt 13. desember, som var kjent som årets mørkeste og farligste natt.

Folk trodde at overnaturlige vesener var ute denne natten, og at de måtte beskytte seg mot onde makter. For å være på den sikre siden malte mange kritt Kors over fjøsdørene.

Lyste opp julekvelden

Lyset skulle brenne hele natten på julaften – en skikk som peker tilbake på førkristen tro om at lys holdt mørkets makter borte.

Langs Rogalandskysten brukte folk både talglys og sauefett og tranlamper, eller koler som de kalte dem. Disse var laget av kleberstein, keramikk eller jern.

Råtran fra fiskelever ble brukt som brensel. Man samlet fiskelever i tønner, og når den råtnet fløt råtranen opp. Dette kalte de lyse. Som veik brukte de margen fra planten veikjagras eller lyssiv.

Sov på gulvet julenatten

I Ryfylke var det vanlig å sove på flatseng på gulvet julenatten. Helt fram til 1910 bar folk inn julehalm på Tomasmesse den 21. desember eller lille julaften. Halmen ble lagt på gulvet, og hele husholdet skulle sove der sammen – alle skulle være like denne natten.

De vanlige sengene skulle stå tomme, for folk trodde at forfedrene kom på besøk. Sengeklærne ble først «døyd» - rensset i eldhuset – for å sikre julefred uten lopper.

Julegeit fra Rogaland lever ennå

Julegeit er et særegent bakverk som fortsatt bakes i Rogaland og deler av Vestlandet. Få vet at bakverket har røtter i førkristen tid, da det var vanlig å slakte geit eller bukk som offer til kornguden.

I Setesdal, som har kulturelle bånd til Rogaland, ble det slaktet ei geit eller en bukk som representant for korn-vetten. Familien holdt seg inne julenatten og juledags morgen ble det delt ut julegeiter. Bakverket har ofte horn eller klover som minner om det gamle offerdyret.

Bar og einer skulle holde liv i huset

Å ha noe grønt i huset til jul var en viktig tradisjon i Rogaland. Spesielt eineren ble regnet for å ha magisk kraft.

På folkemunne sa man at einebærene var «briskebær blå med jesuskors på». Einer ble lagt foran døra for å «holde livet inne», som det het.

Det grønne strøet på gulvet kan spores helt tilbake til jernalderen, da folk og fe delte hus. Etter jul ble bar og halm båret ut på åkeren sammen med gjødselen for å sikre god vekst i det nye året.

Siste kornet hadde magisk kraft

Det siste kornet som ble høstet om høsten hadde en spesiell plass i juletradisjonen. Husmora skulle høste dette kornet selv, for det ble regnet for å ha ekstra kraft. Av dette kornet bakte de småkake, ofte prydet med en fugl på toppen.

Kaken sto framme hele julen som et symbol på fruktbarhet og velstand. Om våren ble den knust og blandet med såkornet for å sikre god avling i det nye året. Skikken viser hvor tett julen var knyttet til bondens årssyklus.

Merket dørene mot onde makter

I den mørkeste tida trodde folk at onde makter var på ferde. Fra Lossinatt 13. desember til julaften malte folk kritt kors over fjøsdørene for å beskytte folk og fe. Gunnar Veen fra Rogaland har fortalt i Manns Minne hvordan de fortsatte med dette langt inn på 1900-tallet.

Spesielt var folk redde for Åsgårdsreia – et følge av skramlende daudinger og underjordiske som kunne ri hestene til døde. Alt som gikk rundt måtte stoppes denne dagen – som kverning og spinning.

Laget lykkeringer av halm og siv

På Karmøy og andre steder i Rogaland laget folk spesielle halmkroner til jul. De flettet kroner a siv og halm, hengte lys og kurver på dem og gikk rundt. Dette var en nordisk og baltisk tradisjon som skulle bringe lykke og sikre god kornhøst.

Det spesielle for vår region var at de også bruke takrør, akkurat som i Riga og Estland. Kronene hadde ofte hellige geometriske former som kunne spores helt tilbake til oldtiden.

Gamle ritualer

Det kan virke rart at så mange av våre juletradisjoner stammer fra tiden før kristendommen. Men da paven tidlig på 600-tallet ville kristne de gamle skikkene, bestemte han at folk skulle fortsette med de samme festene og ritualene – bar med nytt, kristent innhold.

Selve datoen for julefeiringen, 25. desember, ble først fastsatt av den romerske keiser Aurelian i år 74.

Da skulle romerne feire solguden Sol Invictus. Seksti år senere la kirken Jesu fødsel til samme dato.

I Egersund var det kjent at drengene på en gård hoppet nakne opp langs veggene i julehalmen. Jo høyere de kom, desto høyere skulle kornet vokse året etter. Dette ble forbudt på 1700-tallet som ukristelig.

I dag ønsker vi fortsatt hverandre «godt år og fred» - akkurat som folk gjorde før kristendommen kom til landet.

Vi gjør fortsatt mange av de samme tingene som folk gjorde på 1800-tallet, selv om

meningsinnholdet er endret. Vi må ha meierismør til jul vi pynter med vintergrønt, henger opp julenek, spiser julegeiter og tenner lys. Men få tenker over at dette en gang var ritualet som skulle sikre fruktbarhet og beskytte mot onde makter, sier Ellen Tjørhom Bøe ved Arkeologisk museum, Universitet i Stavanger.

Gratulerer

25. Stavanger KFUK/M har feiret 80 år med stor fest for stor og små speidere.

Speidermuseet gratulerer og ønsker lykke til med de neste 80.

**Stor fest ble arrangert på Speidermarka med hundrevis av speidere og gjester.
Vi gratulerer!**

Et flott bilde av Sir Baden Powell og Olave

Førstegradstur med konsekvenser

Det var den gangen Oddvar og Carl-Magne dro på førstegradstur. Nå var det ingen helt alminnelig førstegradstur, for når den prøven sto på programmet, la lederen opp en tur som ikke passet for mammadalder. Tradisjonen var slik i femtetropp at ingen skulle kunne sove seg gjennom den turen, takk. Ni mil å gå på tre dager er langt, særlig når det er uhorvelig med oppgaver å løse på veien. Riktignok var oppgavene felles, men allikevel var det ikke småting.

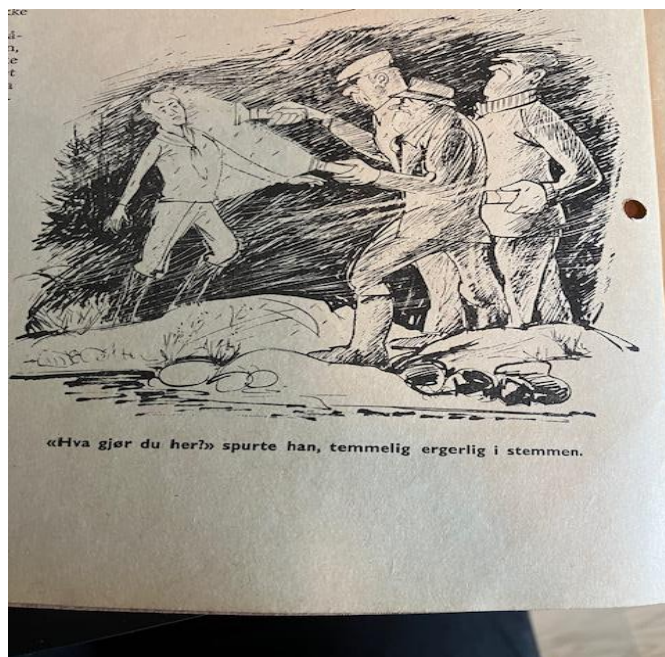
Turen til de to guttene gikk således blant annet langt ut til kysten, der en av oppgavene var å utforske den gamle hulen til Thomas. Sagnet forteller om denne hulen at da reformasjonen kom, flyktet en gjenstridig prest til hulen hvor han bodde helt til han døde. Han nektet å bøye seg for nye påbud og valgte heller å bli eneboer. Guttene skulle således samle alt stoff de kunne omkring sagnet og dessuten kartlegge og utforske hulen så langt de overhode kunne.

Det var lett silregn da guttene kom fram og det begynte allerede å bli så mørkt at noen huleforskning på denne siden av natten kunne det ikke bli tale om. Derfor bygde de seg like godt en nying og la seg til å sove. Havet kunne de se duve langt utover, blikkstilte så langt øyet kunne nå gjennom duskregn og skumring, og regnet dryppet sakte fra trærne. Slikt virker søvndyssende og de to hadde hatt en lang marsj bak seg. Derfor sovnet de også pladask.

Utpå natten våknet Carl-Magne. Det regnet nå ganske stridt og bålet var sluknet. Han bestemte seg derfor for å få fatt i noe knusk og nøre opp igjen, og bega seg stille inn i skogen for å brette litt av de nederste grenene på noen granbusker. Det ville ikke være riktig å si at han likte seg. Mørkredd eller skogredd var han ikke, men det er nå så sin sak å gå alene i skogen ved nattetider.

Med ett hørte han noen lave stemmer som snakket et stykke vekk. -Aha, tenkte han, - nå er troppslederen og assistenten ute for å se hvordan vi gjør det. Rart vi ikke tenkte på det med en gang, de pleier jo å spionere litt ved førstegradsturer.

Dermed fattet han beslutning at nå skulle spionasjen foregå omvendt, og listet seg forsiktig i retning av stemmene. Stor skog var det ikke der han gikk, men stor nok til at det var myk skogbunn, og han kom fram temmelig lydløst. Dessuten regnet det slik at om han tråkket på en kvist, ville neppe troppslederen legge merke til det. Til slutt var han kommet temmelig nær stranden og tittet over noen stener.

Søren heller, tenkte han, det er jo ikke noen ledere her. Det satt tre menn med lommelykter som de lyste utover sjøen med. Bare sportsfiskere, tenkte han og ruslet fram mot karene.

Med ett snudde den ene seg og satte lysstrålen rett i ansiktet på han. Hva gjør du her?, spurte han, temmelig ergerlig i stemmen. Carl-Magne kunne ikke se mennene han snakket med, de andre hadde også snudd seg og sto og lyse på han.

Nei, jeg bare lurte på om dere fikk noe fisk, sa han. Men kan dere ikke ta vekk lyset; jeg kan ikke se!

Karene slo vekk lysstrålen og langsomt begynte evnen til å se å vende tilbake hos vår venn. Den ene av karene sa: Nei, det ser ikke ut til å bli noe fisk i natt. Så blinket han lurt til en av kameratene sine. Hva er du for slags kar da, sa han. Nei, jeg er bare speider jeg, sa Carl-Magne. Jeg er på førstegradstur og ligger oppe i skogen her.

Syns du ikke det er på tide at du kommer deg tilbake i posen nå, spurte mannen. De andre holdt helt munn g sa ikke ett ord.

Jo, sa Carl-Magne, men dere kan ikke vente å få fisk på denne tiden av døgnet, det er først i grålysningen det biter! Men dere får ha god natt.

God natt! Dermed ruslet vår venn inn mot skogen igjen. Han var temmelig trett, regnet tok til å bli genererende og han gledet seg til å komme i posen. Plutselig bråstoppet han. Fiske? Karene hadde jo ikke noe annet ed seg enn lykter og dem kunne de da ikke fiske med? Hva i all verden var dette? Det frøs nedover ryggen på han, men han var ikke mer skvetten av seg enn at han langsomt begynte å krype tilbake mot stranden for å se litt nærmere på karene.

Da fikk han se at det blinket langt ute på havet, tvers gjennom regnet. Aha, tenkte ha; smuglere – her er det om å gjøre at vi får varslet politiet. Dermed begynte han langsomt å krype tilbake. Da med ett satt en jernneve over nakken på han. Han ble helt paralysert av skrekk, da en stemme sa: Jaså, du driver og spionerer. Jeg tenker ikke vi skal ha noe av det, nei!

Langsomt vendte tenkeevnen tilbake hos Carl-Magne. Hvis han greide å vriste seg løs, greide han kanskje å løpe fra karen. Han gjorde seg derfor så slapp som mulig. Karen begynte å drasse han med seg ned mot stranden. Men så plutselig dro Carl-Magne til lykten så den falt i marken; karen løsnet på grepet for å ta den opp og dermed vristet vår venn seg løs og sprang i full fart innover skogen. Han løp rett mot hulen og ropte så det sang gjennom skogen: Oddvar, Oddvar! Hjelp, de tar meg! Så plutselig var jernneven der igjen, han fikk et slag av lykten, og alt ble svart for han.

Oddvar hufset på seg og snudde seg i posen. Han slo øynene opp og så at bålet var sluknet og at det silregnet. Han tok i posen til Carl-agne for å riste han våken, da han oppdaget at kameraten var vekk. Så plutselig skar det gjennom skogen: Oddvar! Oddvar! Hjelp, de tar meg.

Han skar som et lyn opp av soveposen og fikk på seg gummistøvle. Hva i all verden var dette. Ville noen ta Carl-Magne? Han løp i retning av lyden. Da hørte han at flere par støvler kom trampende gjennom skogen og forsto at noe var på ferde. Han så etter et sted å gjemme seg, men fant ikke noe, og dermed klatret han likegodt opp i et grantre. Rundt han begynte det å komme folk, han så i hvert fall to lykter og så satt han musestille og så på folkene som stormet fram mot stedet de hadde slått leir. Litt etter kom de tilbake og den ene ropte fram mot stranden: Han er ikke her! Det kom svar tilbake: Så let etter han!

Karene do tilbake og Oddvar kunne se at gikk oppover i skogen bak hulen og ble vekk. Han slapp seg forsiktig ned og krøp og småløp vekk fra stedet. Her var det visst best å varsle politi, jo før jo heller. Hva for slag skurker kunne dette være?

Han gikk varsomt vekk fra stedet, men plutselig lå en hånd over munnen hans. Han ble helt nummen av redsel og seg sammen. En manns to bøyde over han og en annen ved siden av denne. Troppslederen og assistenten! Naturligvis, at han ikke hadde tenkt på det; de var naturligvis ute for å spionere og så ville de spille dem et puss! Oddvar måtte nesten smile og så sa han: Jaså, er det dere?

Lenger kom han ikke før troppslederen la hånden over munnen hans igjen og sa hviskende: Hysj, dette er absolutt alvor. Vi har med smuglere å gjøre; nå får du være stille. De tre trakk seg sammen inn i et stort grankjerr. Troppslederen tok en diger grein opp fra bakken og holdt den i hånden. Hvis de kommer forbi her, så får du la dem se deg og løpe bortover stien slik at de kommer etter deg, hvasket troppslederen, så skal vi a oss av dem! Men lenge ble de stående uten at noen kom. Så plutselig høre de at en mann kom nedover stien. Nå! Hvasket troppsledere.

Oddvar var nesten gele i knærne, men han kom seg da ut på stien og ga seg til løpe. Da ropte annen: Her er han» og så ha han seg til å springe etter Oddvar. Da han var på høyde med grankjerret, stakk troppslederen genen mellom bena på mannen og bannende tumlet han over ende. Men før han kom seg på bena igjen, hadde han fått et slag i hodet av grenen så han segnet om. Og ikke før hadde de fått han inn i kjerret, før nestemann kom. Han ble ekspedert på samme måte. Oddvar kom pesende tilbake. Har dere mye tau med dere? Hvasket troppsassistenten til Oddvar. Ja. Så løp etter det.

Oddvar visste nesten ikke om han torde, men nå kunne det da ikke være farlig lenger. Han stakk av gårde og kom tilbake med to livliner. På forbausende kort tid hadde de to lederne surret og kneblet

de to. Nå får vi gå til stranden, sa troppslederen. Er du galen, det er en mann der også, hvisket Oddvar. Har vi greid to, så skal vi vel greie en, mente troppslederen og dermed gikk de. Fikk dere tak i dem? Ropte det fra stranden. Ja ropte troppslederen. Men da de kom helt fra, så sprang han fram og ropte til mannen: Vi er fra politiet; gir du deg frivillig? Det var en slukøret mann som tuslet opp mot dem med hendene i været. Troppsassistenten gikk hele tiden med hånden i lommen som om han hadde skytevåpen Hvor er gutten du slo ned? Sa troppslederen bryskt. Han ligger ved stranden.

Troppslederen og Oddvar løp ned. På null komma niks hadde de skåret over knutene som bandt den stakkars Carl-Magne og dermed bega hele følget seg til guttenes leirplass. Der ble tredjemann også bundet og så bega de seg mot mer tettbefolkede strøk.

Det sier seg selv at guttene ble dagens helter i troppen. Carl-Magne prøvde å være kjekk på troppsmøtet og sa: Ergerlig var det i hvert fall at vi ikke fikk fullført førstegradsturen. Men troppslederen kalte dem fram og sa: Skulle noen fortjene å få førstegraden, så måtte det være dere.

Smuglerne hadde drevet med narkotika-smugling og fikk en streng straff. Båten ble nok ikke tatt, men nå var man kommet på sporet og ikke mange månedene etter, ble en stor, internasjonal smuglerbande tatt av politiet i mange land.

Så det får man vel si at var en førstegradtur med konsekvenser.

Reinert Dehlin. Fra Speideren julen 1963

Noe for deg?

Vi har plass til flere på arbeidsmøtene våre på torsdager fra kl.10-14. Oppstart er 15.01.26.

Vi har et flott fellesskap av nåværende og gamle speidere og speidervenner både fra Rogaland krets K/M og Vesterlen krets NSF.

Det er bare å stikke innom enten for en drøs og kaffekopp og for å jobbe litt av og til.

Speidererfaring er ikke nødvendig.

Etterlysning

Vi etterlyser kunnskap om leirer. Denne gangen er vi på jakt etter KFUK sine kretsleirer i 1948, 1951 og 1955. Kan du hjelpe oss med hvor disse leirene var, sender du en sms til Åse på mobil 958 63 482 eller en mail til museet@vesterlen.no

eller aller kjekkest, stikk innom med informasjon og få kaffe og drøs på kjøpet.

Juleavslutning på museet

Det ble kos med julebrød, julekaker og kaffe. Det smakte utrolig godt.

Anette i kjent «driv».

En blomst måtte hun jo ha 😊

Dette årets julemøte gikk av stabelen torsdag 11. desember.

Vi var 23 feststemte speidere og museumsvenner som møttes denne kvelden. Som vanlig åpnet vi med flagguttrulling. Åse informerte i store trekk om hva som skjer på museet.

- Siden både Rogaland krets og Vesterlen krets nå er aktivt inne i speidermuseet, har organisasjonen skiftet navn og fått utformet nytt merke som viser litt fra begge kretser. Disse selges for kr. 10,-/stk.

- Tor Inge og Åse vært på museumskonferanse i Danmark i september noe som var både lærerikt og « morsomt ».

Hovedtemaet på kveldens møte var landsleiren 2025 med fokus på arbeidet som lå bak en stor leir med 2 speiderforbund. Det var utrolig for oss som ikke har vært aktive på leirfronten de siste årene å høre Anette Gausland Gillebo fra 2. Stavanger fortelle om de erfaringene hun hadde gjort seg på godt og vondt. Her var det lagt ned utallige timer over år ved dataskjermen bl.a. Dessuten ble ledere kurset før leir. Vi ble mektig imponert når vi hørte alt en leder må tenke på i dag som vi litt eldre ikke tenkte ofre mange tanker før. Hun er et fyrverkeri når hun formidler og vi satt som trollbundet og hørte og stilte spørsmål.

Etter å ha hørt på henne, var det tid for kaffe og kaker samt litt loddsalg. Mange lodd var solgt før julekvelden av museums-vennene.

Siste del av kvelden gikk til trekning av loddbøkene vi har solgt i høst. Vi fikk inn over kr 12000,- noe som hjelper godt i en slunken kasse. Det var over 40 gevinster, kunne vært nok til alle, men noen vant

mye og noen fikk ikke noe med seg hjem. Men sånn er det med lotteri! Takk til dere som ga gevinster og tusen takk til alle dere som kjøpte lodd!

Som avslutning leste Anne Brit en nydelig fortelling om Johanna og Broremann. Kvelden ble avsluttet med innrulling av flagg og speiderbønnen.

En hyggelig kveld

16. oktober hadde museet besøk av Ivar Nygaard, tidligere speider i 2. Stavanger med et aktivt speiderliv og privatliv både som kultursjef og nå i kunstner-atelier. Han er veldig god å formidle og han tryllebandt tilhørerne i over ½ time. Han bruker å samle folk og fortelle fra liv eller fra bøker og museet har avtalt at han skal komme tilbake og fortelle Ajax-fortellinger 29. januar. Håper det blir flere som kommer til museet da, for torsdag var det ikke veldig mange utenom museums-vennene.

Åse fortalte litt om arbeidet og om samling for nordiske museer i Danmark der hun og Tor Inge var tilstede. Kaffe og godt hjemmebakst samt en quiz hadde vi også. Det ble også tid til en liten utlodning der de fleste vant!!!

Veldig koselig og takk til Nygaard som brukte kvelden på oss og ønsker han velkommen tilbake 29. januar.

Lovise

4. kvartal rapport

Dette kvartalet startet med kveldsmøte den 16.10. Da hadde vi besøk av Ivar Nygaard tidligere 2.Stavangerspeider og profesjonell forteller.

Vi fikk en del historier fra hans speiderliv. Mye var gjenkjennelig for de fleste av oss så vi fikk et par historier fra andre også. Etter kaffe, kaker og utlodning, som for øvrig er en viktig inntektskilde for museet, foreslo Ivar at vi skulle inngå et samarbeid på nyåret. Han skal ha en fortellerkveld på Speidermuseet med Ajax som tema. Det blir 29.01.26 kl. 19. Vi kommer til å sende ut mail til de som får avisen. Der skal vi også informere om betalingsløsning og påmelding. Kvelden koster kr 200.

Den andre møtekvelden dette kvartalet var julemøtet som gikk av stabelen 11.12. Dere finner referat og bilder et annet sted i avisen.

På arbeidsmøtene våre, som er torsdager kl.10-14, har vi begynt et kjempearbeid med biblioteket og alle bøkene vi har. Det skal telles, arkiveres, registreres, avregistreres og hives.

Tidlig neste år regner vi med at vi kan sette oss ned og ha opplæring i dette systemet.

Men dette betyr ikke at det vanlige arbeidet er lagt til side.

Vi lager utstillinger av merker og bilder, sorterer blader osv fortløpende.

Vi har kjøpt inn det nye museumsmerket som symboliserer våre 2 kretser. Motiver er Sverd i fjell på Preikestolen.

Da styret hadde møte i høst, lovet de å hjelpe oss å komme på digetale plattformer, vi håper det skjer snart. Det vil lette informasjons- og kontaktflyten ut til kretsene og gruppene betraktelig. Nå har vi også fått lagt inn 5G. Det var helt nødvendig for å ha stabil nettkontakt.

Vi har hatt lite besøk i høst. Det er bare Vardenspeiderne og Tananger Sjø som har vært på museet.

Madlaspeiderne hadde 50-års jubileum og lånte i den anledning litt klær til festen.

Vi har hatt 11 møter og et snitt på 8 deltakere på møtene.

Det er tilsammen lagt ned 390 arbeidstimer.

Stavanger 13.12.2025 Åse Wathne

Vintersolverv og julefeiring

- Ca 2600 f.kr.: Stonehenge bygges med siktelinje mot solnedgang midtvinter
- Ca. 274 e.kr.: Romersk keiser Aurelian fastsetter 25. desember som fest for solguden
- Ca. 334 e.kr.: Kirken legger Jesu fødsel til samme dato
- 1300-tallet: Vintersolverv falt på 13. desember (Luciadagen) etter juliansk kalender
- I dag: Vintersolverv inntreffer 21. eller 22. desember
- Førkristen tidsregning i Norden:
 - Vintermål: Start på vinterhalvåret (ca. oktober)
 - Midtvinter: Stor blotfest 12. januar
 - Sommermål: Start på sommerhalvåret (ca. april)

STØTTE TIL MUSEETS ARBEID:

Andelsbrev kan kjøpes ved å betale inn ønsket beløp på konto 3201.30.18625. Merk innbetalingen med navn og adresse, da får dere andelsbevis på beløpet i posten. Andelsbevis kan også kjøpes på museet ved besøk der.

Vi selger andelsbevis pålydende

Kr. 50,- kr. 100,- kr. 500,- kr. 1000,- og fritt beløp

MUSEUMSBESØK:

Musèet er åpent torsdager fra kl. 1000 til kl. 1430. **Velkommen!**

Ønskes besøk til annen tid kan det avtales pr telefon.

Inngangsbillett: Barn kr. 10,- Voksne: kr. 20,-

KONTAKTER TIL MUSEET:

Fellesmail til museet (for bestilling av besøk)

museet@vesterlen.no

Åse Wathne mobil: 958 63 482

John Ottar Lie Motland mobil: 915 99 747

Lovise Mæland mobil: 415 10 707

NSF kretskontor mobil: 950 31 101

post@vesterlen.no

K/M kretskontor mobil: 940 09 491

post@rogalandspeider.no

Kretsenes websider www.vesterlen.no

www.rogalandspeider.no

